

מ"ח 4329/24 - שפי- תעשיות אופטיקה בע"מ נגד עיריית חיפה

בבית המשפט העליון

מ"ח 4329/24

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: שפי- תעשיות אופטיקה בע"מ

נגד

המשיבה: עיריית חיפה

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקשת: עו"ד מרלן שחאדה

החלטה

בקשה להורות על קיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט או החוק), בעניינה של המבקשת, שהורשעה בבית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה בשבעה אישומים לפי סעיף 39(א)(3) לחוק עזר לחיפה (שמירת הסדר והניקיון), התשמ"ב-1982. זאת, בעקבות הצבת קלנועיות במקומות חניה מוסדרים המצויים בקרבת החנות אותה מפעילה המבקשת, במטרה 'לתפוס' חניות בעבור לקוחותיה (חע"מ (שלום חיפה) 32299-01-22 מדינת ישראל נ' שפי - תעשיות אופטיקה בע"מ (1.5.2023)).

1. ערעורה של המבקשת נדון בפני בית המשפט המחוזי בחיפה ונדחה במסגרת עפ"א 7262-09-23, בפסק דינו של נשיא בית המשפט ר' שפירא מיום 30.11.2023. על הכרעה זו הגישה המבקשת בקשת רשות ערעור, וביום 20.3.2024 ניתנה החלטתו המקיפה של כב' השופט ח' כבוב, במסגרתה נדחתה הבקשה (להלן: ההחלטה מיום 20.3.2024).

2. בבקשתה למשפט חוזר טענה המבקשת, בין היתר, כי שגה בית משפט קמא בסיווגה של הקלנועית כ"כל דבר" לפי חוק העזר, וכי יש לסווג את הקלנועית כרכב מנועי באופן המתיר את חנייתה בחניה ציבורית; כי שגה בית משפט קמא בקביעתו לפיה קלנועית לא נועדה לחניה על הכביש; כי שגה בית משפט קמא בפרשנותה של תקנה 39יא(א)

לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, בקביעה כי קלנועית היא מפגע; וכי החנייתה של קלנועית בחניה מסודרת ללא תשלום אינה עבירה. יוער כי בבקשתה לא התייחסה המבקשת להחלטתו של בית משפט זה מיום 20.3.2024, הגם שהפנתה אליה.

3. על אף שהמבקשת תולה בבקשתה בסעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט וגורסת כי נגרם לה עיוות דין, בחינת הבקשה לפי העקרונות להוראה על עריכתו של משפט חוזר מובילה למסקנה כי דינה להידחות.

טענות המבקשת שהועלו במסגרת הבקשה הן טענות ערעוריות מובהקות, שנטענו ונדונו בערכאה הדיונית, בערכאת הערעור ואף בבקשה לרשות ערעור בפני בית משפט זה. ככאלה, טענות המבקשת אינן מקימות עילה למשפט חוזר, שכן הליך זה אינו מהווה הליך ערעור נוסף (מ"ח 2722/20 מזרחי' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.6.2020); מ"ח 7203/07 כהן' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.6.2008); מ"ח 1564/12 פרחנ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.8.2013); מ"ח 3663/23 מליק נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.6.2023); מ"ח 6232/13 לוי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 5 (9.3.2014)).

למעלה מן הצורך יוער, כי בטרם יעדיף בית משפט זה שיקולי צדק על פני שיקולים הנוגעים לסופיות הדיון, דרושה הוכחה של תשתית ממשית בדבר קיומה של אחת העילות הקבועות בסעיף 31(א) לחוק (מ"ח 8741/09 דלק נ' מדינת ישראל, (22.2.2010)). במסגרת הבקשה לא עלה בידי המבקשת להצביע על כל חשש כי נגרם לה עיוות דין, בין היתר משאין מחלוקת על העובדות לפיהן השתמשה המבקשת בקלנועיות ככלי להשתלטות ממושכת על מקרקעי ציבור המיועדים לשימוש הכללי, באופן שמקיים את כל יסודות העבירה שיוחסה למבקשת (להרחבה ראו פסקאות 32-36 להחלטה מיום 20.3.2024). כמו כן, לא הונח כל בסיס לטעון לקיומה של אחת העילות האחרות העשויות להביא לעריכתו של משפט חוזר.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ב באייר התשפ"ד (30.5.2024).

שׁוֹפֵט